

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 16. juli 2018
(OR. en)

11204/18

EF 210
ECOFIN 744
DELECT 123

FØLGESKRIVELSE

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	13. juli 2018
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	C(2018) 4377 final
Vedr.:	KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) .../... af 12.7.2018 om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 231/2013 for så vidt angår depositarers opbevaringsopgaver

Hermed følger til delegationerne dokument - C(2018) 4377 final.

Bilag: C(2018) 4377 final

Bruxelles, den 12.7.2018
C(2018) 4377 final

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) .../...

af 12.7.2018

**om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 231/2013 for så vidt angår depositarers
opbevaringsopgaver**

(EØS-relevant tekst)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR DEN DELEGEREDE RETSAKT

Forslagets begrundelse og formål

Ved delegeret forordning (EU) nr. 231/2013¹, der supplerer direktiv 2011/61/EU² og navnlig afdeling 3, præciseres depositarers opgaver i forbindelse med opbevaring af AIF-kunders aktiver yderligere. Artikel 21, stk. 11, litra d), nr. iii), i direktiv 2011/61/EU foreskriver, at hvis depositaren delegerer opbevaringsfunktioner til tredjemænd (depotforvaltere), skal aktiverne også holdes adskilt hos den, til hvem opbevaringsfunktionerne er delegeret. Artikel 99 i delegeret forordning (EU) nr. 231/2013 indeholder nærmere bestemmelser om, hvordan denne forpligtelse skal opfyldes. De erfaringer, der er gjort siden den 22. juli 2013, viser, at der er behov for yderligere præciseringer af de krav, der er fastsat i artikel 21, stk. 11, litra d), nr. iii), i direktiv 2011/61/EU.

Europa-Kommissionen erkender, at værdipapirlovgivningen og insolvenslovgivningen ikke er harmoniseret på EU-plan. Det er imidlertid absolut nødvendigt med fælles regler for at sikre beskyttelsen af aktiver, som depositarer eller depotforvaltere opbevarer for deres kunder. Dette bør føre til en klar identificering af aktiver, der tilhører en bestemt AIF, og til beskyttelse af sådanne aktiver i tilfælde af depositarens eller depotforvalterens insolvens. De særlige bestemmelser i direktiv 2011/61/EU og delegeret forordning (EU) nr. 231/2013 forfølger disse mål. Der er imidlertid risiko for, at de forskellige måder, hvorpå nationale kompetente myndigheder og markedsdeltagerne anvender de forpligtelser, som er pålagt depositarer med hensyn til opbevaring af AIF-kunders aktiver, undergraver de mål, der forfølges med ovennævnte EU-retsakter. Kommissionen foreslår derfor ændringer af forordning (EU) nr. 231/2013 for at præcisere disse regler med henblik på at fremme en ensartet fortolkning af disse.

Dette forslag følger op på udtalelsen fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) om adskillelse af aktiver³. ESMA udpegede områder, hvor interessenterne opfattelse var forskellig, og opfordrede Kommissionen til at præcisere visse af depositarernes forpligtelser, hvis de delegerer opbevaringsfunktioner til tredjemænd. ESMA foreslår, at kravene om adskillelse af aktiver defineres bedre og suppleres med yderligere beskyttelsesforanstaltninger, navnlig kravene om, at det kontraktligt skal sikres, at der er en tilstrækkelig informationsstrøm mellem depositaren og depotforvalteren eller underdepotforvalteren. ESMA foreslår også at styrke kravet om, at der skal opretholdes systemer for nøjagtig registrering og afstemninger, herunder tilpasning af hyppigheden af afstemninger i forhold til hyppigheden af handelsaktiviteter vedrørende alle de aktiver, der kan opbevares på en samlekonto. ESMA foreslår endvidere, at depositarernes due diligence-forpligtelser bør suppleres med krav om, at de skal have en god forståelse af de virkninger, som insolvenslovgivningen i et tredjeland kunne få, hvis opbevaringen delegeres til depotforvaltere, der er hjemmehørende uden for EU.

Sammenhæng med de gældende regler på samme område

¹ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn (EUT L 83 af 22.3.2013, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

³ Udtalelse fra ESMA af 20.7.2017, 34-45-277.

Dette forslag supplerer direktiv 2011/61/EU. Det ændrer delegeret forordning (EU) nr. 231/2013. Artikel 99 i nævnte forordning er af nogle blevet tolket som et krav om, at der for hver depositar og for hver type fond oprettes særskilte konti på hvert niveau i opbevaringskæden. Dette forslag har imidlertid til formål at præcisere, at UCITS-kunders, AIF-kunders og andre kunders aktiver kan blandes sammen hos den første depotforvalter, på betingelse af at de indledningsvist opbevares af den samme depositar (eller indledningsvist opbevares af den samme depotforvalter, hvis denne yderligere videredelegerer opbevaringen af aktiver til niveauer længere nede i opbevaringskæden).

Kommissionen finder, i) at der siden den 22. juli 2013 er gjort tilstrækkeligt mange erfaringer til at konkludere, at de forpligtelser, der er fastsat for depositarer i artikel 21, stk. 11, litra d), nr. iii), i direktiv 2011/61/EU, skal præciseres yderligere, ii) at ESMA's udtalelse afspejler en grundig teknisk vurdering af reglerne om opbevaringsfunktionerne, og iii) at der er et presserende behov for at skabe større klarhed om reglerne om adskillelse af aktiver for at sikre deres ensartede anvendelse i hele EU.

2. HØRINGER FORUD FOR RETSAKTENS VEDTAGELSE

I forbindelse med at ESMA udarbejdede sin udtalelse, blev offentligheden hørt to gange: fra den 1. december 2014 til den 30. januar 2015 og fra den 21. juni til den 23. september 2016. ESMA modtog henholdsvis 38 og 44 holdningspapirer som svar på første og anden hørings dokumenter, hvorved der blev indsamlet detaljerede holdninger til dette emne fra forskellige interessenter. Kommissionen har baseret sit arbejde på ESMA's udtalelse af 20. juli 2017, og Kommissionen gennemførte ikke endnu en offentlig høring forud for udarbejdelsen af dette forslag. Kommissionen gennemførte en åben offentlig høring fra den 29. maj til den 26. juni 2018, og dette forslag indarbejder gentagne anmodninger fra branchen om at udskyde begyndelsesdatoen for anvendelse med atten måneder. Kommissionen tog endvidere hensyn til de bemærkninger, som forbedrede retsaktens generelle klarhed.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF DEN DELEGEREDE RETSAKT

Forslaget omfatter følgende ændringer af delegeret forordning (EU) nr. 231/2013:

Artikel 89, stk. 1, litra c), ændres med henblik på at fastsætte de faktorer, der bør bestemme hyppigheden af afstemning mellem depositarens konti for finansielle værdipapirer og interne registre og konti for finansielle værdipapirer og interne registre hos de tredjemænd, til hvem opbevaringsfunktioner er delegeret. Der skal også tages hensyn til handelshyppighed hos depositarens AIF-kunder og ligeledes til de handler, der gennemføres af andre kunder, hvis aktiver opbevares på samme samlekonto.

Artikel 89, stk. 2, ændres, så der stilles krav om, at depositaren på sin konto for finansielle instrumenter, der er oprettet i en AIF-kundes navn eller i navn af den FAIF, der handler på AIF'ens vegne, fører et register, der viser, at de aktiver, der af en tredjemand opbevares i depot, tilhører en bestemt AIF-kunde. Depositaren bør til enhver tid have et fuldstændigt overblik over sine AIF-kunders aktiver, hvis opbevaringen af aktiver er delegeret til en tredjemand.

Artikel 98 ledsages af stk. 2a for at fastsætte de minimumsoplysninger, der bør indgå i aftalen mellem depositaren og en tredjemand om delegering af opbevaringen af aktiver tilhørende depositarens AIF-kunder. Depositaren skal være i stand til at identificere alle enheder i opbevaringskæden og sikre adgang til alle relevante oplysninger i tredjemandens besiddelse for at kunne kontrollere mængden af finansielle instrumenter, der er identificeret ved hjælp af

en ISIN-kode eller tilsvarende identifikationskode, og som af tredjemandens opbevares i depot. Hvis det er nødvendigt for tredjemanden at delegere opbevaringsfunktionen til en anden tredjemand, kræver den foreslåede bestemmelse, at den delegerende tredjemand kontraktligt skal sikre samme rettigheder fra denne anden tredjemand som dem, den delegerende tredjemand selv gav depositaren.

Artikel 99 ændres for at præcisere de krav om adskillelse af aktiver, der stilles til tredjemænd (depotforvaltere), til hvem opbevaringen af AIF-aktiver er blevet overdraget. En depotforvalter kan opbevare aktiver tilhørende én depositars UCITS- og AIF-kunder og andre kunder på samme samlekonto, forudsat at dennes egne aktiver, depositarens egne aktiver og aktiver, der tilhører tredjemandens andre kunder, opbevares på adskilte konti for finansielle instrumenter. For at sikre øget beskyttelse af aktiver og lette depositarens opgaver med at overvåge de overdragede aktiver, skal depotforvaltere forsyne depositarer med en oversigt, hver gang der sker en ændring vedrørende de opbevarede aktiver. Nye teknologiske løsninger kan være særdeles nyttige med hensyn til at fremme denne proces. Faktorer til bestemmelse af afstemningshyppigheden afspejler dem, der er fastsat i ændringen af den delegerede forordnings artikel 89, stk. 1, litra c).

Artikel 99 ændres også for at indføre nye forpligtelser for depositarer, som delegerer opbevaringen af aktiver til tredjemænd, der er hjemmehørende uden for EU. Der kræves juridisk rådgivning fra uafhængige parter om insolvenslovgivningen i tredjelandet. Depositarerne bør også sikre, at tredjemand overholder sin nationale lovgivning og sikrer fordelene ved adskillelse af aktiver, og at tredjemand meddeler eventuelle ændringer i den insolvenslovgivning, som indgår i det retssystem, som denne er omfattet af.

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) .../...

af 12.7.2018

om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 231/2013 for så vidt angår depositarers opbevaringsopgaver

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde¹, særlig artikel 21, stk. 17, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som følge af forskellige nationale værdipapir- og insolvenslove, som ikke er harmoniseret på EU-plan, er der for finansielle instrumenter, der opbevares i depot af tredjemand for kunder hos alternative investeringsfonde ("AIF'er"), en forskel i niveauet af beskyttelse mod insolvensrisici. Med henblik på at sikre en stærk beskyttelse af kundernes aktiver som fastsat i direktiv 2011/61/EU og samtidig give plads til mere robuste nationale lovgivningskrav i forbindelse med disse ikkeharmoniserede områder, er det nødvendigt at præcisere de forpligtelser vedrørende opbevaring af aktiver, som er fastsat i direktiv 2011/61/EU.
- (2) De kompetente myndigheder og branchen anvender i øjeblikket de krav om adskillelse af aktiver, der er fastsat i delegeret forordning (EU) nr. 231/2013, forskelligt. Depositarer, som udgør første trin i en opbevaringskæde, er forpligtet til at tilvejebringe en individuel konto til opbevaring af finansielle instrumenter for hver AIF-kunde, men det er imidlertid nødvendigt at præcisere, at hvis opbevaringsfunktionen delegeres til en tredjemand, bør sidstnævnte kunne opbevare aktiver tilhørende én af depositarens kunder, herunder aktiver for AIF'er og institutter for kollektiv investering i værdipapirer ("UCITS'er), på en samlekonto. Denne samlekonto bør altid udelukke depositarens egne aktiver og tredjemandens egne aktiver samt aktiver, der tilhører tredjemandens andre kunder. Tilsvarende bør underdepotforvalteren i de tilfælde, hvor opbevaringsfunktionen er yderligere videredelegeret, kunne opbevare aktiver tilhørende den delegerende depotforvalters kunder på en samlekonto. Denne samlekonto bør altid udelukke underdepotforvalterens egne aktiver og den delegerende depotforvalters egne aktiver samt aktiver, der tilhører underdepotforvalterens andre kunder. Dette er nødvendigt for at opnå en sund balance mellem markedseffektivitet og investorbeskyttelse.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

- (3) For at minimere risikoen for tab af aktiver, der af tredjemænd, til hvem opbevaringsfunktionen er delegeret, opbevares på samlekonti for finansielle instrumenter, bør afstemninger mellem kontiene for finansielle værdipapirer og registre hos en AIF-kundes depositar og tredjemandens konti og registre eller mellem tredjemændenes konti og registre, hvis opbevaringen er blevet yderligere videredelegeret til niveauer længere nede i opbevaringskæden, foretages med en hyppighed, der sikrer en rettidig fremsendelse af relevante oplysninger til depositaren. Endvidere bør hyppigheden af disse afstemninger afhænge af bevægelser på den pågældende samlekonto, herunder transaktioner vedrørende aktiver, der tilhører depositarens andre kunder, og som opbevares på samme samlekonto som AIF'ens aktiver.
- (4) Depositaren bør kunne fortsætte med at udføre sine opgaver effektivt, hvis opbevaringen af aktiver, der tilhører depositarens AIF-kunder, er delegeret til en tredjemand. Det er derfor nødvendigt at stille krav om, at depositaren på sin konto for finansielle instrumenter, som denne har oprettet i sin AIF-kundes navn eller i navn af den FAIF, der handler på AIF'ens vegne, fører et register, der viser, at de aktiver, der af tredjemand opbevares i depot, tilhører den pågældende AIF.
- (5) For at styrke depositarernes stilling i forhold til tredjemænd, til hvem opbevaringen af aktiver er delegeret, bør dette forhold være dokumenteret ved en skriftlig delegeringsaftale. Denne aftale bør gøre det muligt for depositaren at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de aktiver, der opbevares i depot, er tilstrækkelig beskyttet, og at tredjemanden til stadighed overholder delegeringsaftalen og alle krav i direktiv 2011/61/EU og delegeret forordning (EU) nr. 231/2013. Desuden bør depositaren og tredjemanden formelt aftale, om tredjemanden må videredelegere opbevaringsfunktionerne yderligere. I så fald bør aftalen mellem den delegerende tredjemand og den tredjemand, til hvem opbevaringsfunktioner er yderligere videredelegeret, være underlagt de samme rettigheder og forpligtelser som dem, der er fastlagt mellem depositaren og den delegerende tredjemand.
- (6) For at gøre det muligt for depositaren at varetage sine funktioner er det nødvendigt at styrke depositarernes tilsyn med tredjemænd, uanset om de er hjemmehørende inden eller uden for EU. Det bør kræves, at depositarer kontrollerer, om AIF'ers finansielle instrumenter er korrekt registreret i en tredjemands regnskaber, og at de førte registre er tilstrækkelig nøjagtige, således at arten og placeringen af aktiverne, der opbevares i depot, og hvem der har ejendomsret til dem, kan fastslås. For at fremme en effektiv udførelse af depositarernes opgaver bør tredjemænd forsyne dem med en oversigt, når der sker en ændring, som berører de aktiver, der opbevares i depot for depositarernes AIF-kunder.
- (7) Som en del af depositarers forpligtelser til at udvise fornøden omhu og due diligence i tilfælde af delegering af opbevaringsfunktioner bør depositaren, før denne delegerer denne funktion til en tredjemand, som er hjemmehørende uden for Unionen, modtage en uafhængig juridisk udtalelse med en vurdering af insolvenslovgivningen i det tredjeland, hvor den pågældende tredjemand er hjemmehørende, som omfatter en vurdering af det beskyttelsesniveau, som adskilte konti for finansielle instrumenter sikrer i den pågældende jurisdiktion. Udtalelsen, der afgives for de enkelte jurisdiktioner af relevante brancheforeninger eller advokatfirmaer til fordel for flere depositarer, bør kunne accepteres. Desuden bør depositaren sikre, at en tredjemand, som er hjemmehørende uden for Unionen, underretter denne om enhver ændring i omstændighederne eller i det pågældende tredjelands insolvenslovgivning, der kan påvirke status for aktiver tilhørende depositarens AIF-kunder.

- (8) For at give depositarer tid til at tilpasse sig de nye krav, der er indeholdt i denne forordning, bør den dato, hvorfra denne forordning finder anvendelse, udskydes til atten måneder efter dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (9) Foranstaltningerne i denne forordning, er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed².
- (10) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra ekspertgruppen under Det Europæiske Værdipapirudvalg.
- (11) Delegeret forordning (EU) nr. 231/2013 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I delegeret forordning (EU) nr. 231/2013 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 89 foretages følgende ændringer:
 - a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:
 - i) Litra c) affattes således:
 - "c) afstemninger foretages så hyppigt, som det er nødvendigt, mellem depositarens interne konti og registre og konti og registre hos en tredjemand, til hvem opbevaringsfunktioner er delegeret i overensstemmelse med artikel 21, stk. 11, i direktiv 2011/61/EU".
 - ii) Som andet afsnit indsættes:

"For så vidt angår første afsnit, litra c), fastsættes hyppigheden af afstemningerne på grundlag af følgende:

 - a) AIF'ens normale handelsaktivitet
 - b) enhver handel, der finder sted uden for den normale handelsaktivitet
 - c) enhver handel på vegne af en anden kunde, hvis aktiver opbevares af tredjemanden på den samme konto for finansielle instrumenter som AIF'ens aktiver."
 - b) Stk. 2 affattes således:

"2. Hvis depositaren har delegeret sine opbevaringsfunktioner til en tredjemand i henhold til artikel 21, stk. 11, i direktiv 2011/61/EU, skal denne fortsat være underlagt kravene i stk. 1, litra a)-e), i denne artikel. Depositaren skal også sikre, at tredjemanden opfylder kravene i stk. 1, litra b)-g), og forpligtelsen til adskillelse fastsat i artikel 99."
- 2) I artikel 98 indsættes følgende som stk. 2a:

"2a En aftale, hvorved depositaren udpeger en tredjemand til at opbevare aktiver tilhørende denne depositars AIF-kunder i depot, skal mindst indeholde følgende bestemmelser:

² Udtalelse fra ESMA af 20.7.2017, 34 45 277.

- a) en garanti for depositarens ret til oplysninger, inspektion og adgang til tredjemandens relevante registre og konti hos den tredjemand, som opbevarer aktiver i depot, for at gøre det muligt for depositaren at opfylde sine tilsyns- og due diligence-forpligtelser og navnlig sætte depositaren i stand til at:
 - i) identificere alle enheder i opbevaringskæden
 - ii) kontrollere, at mængden af identificerede finansielle instrumenter, der er registreret på kontiene for finansielle instrumenter, som er oprettet i depositarens regnskaber i AIF'ens navn eller i navn af den FAIF, der handler på AIF'ens vegne, svarer til den mængde identificerede finansielle instrumenter, der opbevares i depot af tredjemand for denne AIF som registreret på den konto for finansielle instrumenter, som er oprettet i tredjemandens regnskaber
 - iii) kontrollere, at mængden af identificerede finansielle instrumenter, der er registreret og opbevares på en konto for finansielle instrumenter, der er oprettet i udstederens værdipapircentral eller hos dennes agent i tredjemandens navn på vegne af depositarens kunder, svarer til den mængde identificerede finansielle instrumenter, der er registreret på de konti for finansielle instrumenter, som er oprettet i depositarens regnskaber i navn af hver af dennes AIF-kunder eller i navn af den FAIF, der handler på AIF'ens vegne
- b) oplysninger om tilsvarende rettigheder og forpligtelser aftalt mellem tredjemand og en anden tredjemand i tilfælde af yderligere videredelegering af opbevaringsfunktioner."

3) I artikel 99 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

- "1. Hvis opbevaringsfunktionerne helt eller delvis er delegeret til en tredjemand, skal depositaren sikre, at tredjemanden, til hvem opbevaringsfunktionerne er delegeret i henhold til artikel 21, stk. 11, i direktiv 2011/61/EU, handler i overensstemmelse med forpligtelsen til adskillelse fastsat i artikel 21, stk. 11, andet afsnit, litra d), nr. iii), i nævnte direktiv ved at sikre og kontrollere, at tredjemanden:
- a) korrekt registrerer alle identificerede finansielle instrumenter på kontoen for finansielle instrumenter, som er oprettet i tredjemandens regnskaber, med henblik på at opbevare finansielle instrumenter for depositarens kunder, hvilket udelukker depositarens og tredjemandens egne finansielle instrumenter og instrumenter, der tilhører tredjemandens andre kunder, for at gøre det muligt for depositaren at sammenholde mængden af identificerede finansielle instrumenter registreret på de konti, der er oprettet i depositarens regnskaber i navn af hver af dennes AIF-kunder eller i navn af den FAIF, der handler på AIF'ens vegne
 - b) fører alle registre og regnskaber for finansielle instrumenter, der er nødvendige for at sætte depositaren i stand til når som helst og uden forsinkelse at skelne mellem depositarens kunders aktiver og

tredjemandens egne aktiver, aktiver tilhørende tredjemandens andre kunder, og aktiver, som depositaren besidder for egen regning

- c) fører registre og regnskaber for finansielle instrumenter på en måde, som sikrer deres nøjagtighed og navnlig deres overensstemmelse med de aktiver, der opbevares for depositarens AIF-kunder, og på grundlag af hvilke depositaren til enhver tid nøjagtigt kan fastslå arten og placeringen af disse aktiver, og hvem der har ejendomsret til dem
- d) regelmæssigt, og under alle omstændigheder hver gang der sker en ændring i omstændighederne, forsyner depositaren med en oversigt over de aktiver, der tilhører depositarens AIF-kunder
- e) så ofte, som det er nødvendigt, foretager afstemning mellem depositarens konti for finansielle instrumenter og interne registre og konti for finansielle instrumenter og interne registre hos den tredjemand, til hvem depositaren har delegeret opbevaringsfunktioner i henhold til artikel 21, stk. 11, i direktiv 2011/61/EU.

Hyppigheden af afstemningen fastsættes i overensstemmelse med artikel 89, stk. 1
- f) indfører passende organisatoriske ordninger for mest muligt at begrænse risikoen for tab eller forringelse af de finansielle instrumenter eller af rettigheder, der er knyttet til disse finansielle instrumenter, som følge af misbrug af de finansielle instrumenter, svig, dårlig administration, utilstrækkelig registrering eller forsømmelighed
- g) hvis tredjemanden er en enhed omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra a), b) og c), i direktiv 2006/73/EF, som er underlagt effektiv tilsynsmæssig regulering og tilsyn, som svarer til EU-retten og håndhæves effektivt, skal depositaren træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at AIF'ens kontanter opbevares på en konto eller konti i henhold til artikel 21, stk. 7, i direktiv 2011/61/EU."

b) Følgende indsættes som stk. 2a:

"2a Hvis depositaren delegerer sine opbevaringsfunktioner til en tredjemand, der er hjemmehørende i et tredjeland, i henhold til artikel 21, stk. 11, i direktiv 2011/61/EU, sikrer depositaren ud over kravene i stk. 1 i nærværende artikel følgende:

- a) Depositaren modtager juridisk rådgivning fra en uafhængig fysisk eller juridisk person, der bekræfter, at følgende anerkendes i den gældende insolvenslovgivning:
 - i) at aktiver tilhørende depositarens kunder holdes adskilt fra tredjemandens egne aktiver, fra tredjemandens øvrige kunders aktiver og fra aktiver, som tredjemanden opbevarer for depositarens egen regning
 - ii) at aktiver tilhørende depositarens AIF-kunder ikke indgår i tredjemandens bo i tilfælde af insolvens
 - iii) at aktiver tilhørende depositarens AIF-kunder ikke kan udloddes til eller realiseres til fordel for den tredjemands kreditorer, til hvem

opbevaringsfunktioner er delegeret i henhold til artikel 21, stk. 11, i direktiv 2011/61/EU.

b) Tredjemanden træffer følgende foranstaltninger:

- i) sikrer, at de betingelser, der er fastsat i litra a), er opfyldt ved indgåelsen af aftalen om delegering med depositaren samt løbende i hele delegeringens varighed
- ii) underretter straks depositaren, hvis en eller flere af de i nr. i) omhandlede betingelser ikke længere er opfyldt
- iii) underretter depositaren om ændringer i den gældende insolvenslovgivning og dens praktiske anvendelse."

c) Stk. 3 affattes således:

"Stk. 1, 2 og 2a finder tilsvarende anvendelse, når tredjemanden, til hvem opbevaringsfunktionerne er delegeret i henhold til artikel 21, stk. 11, i direktiv 2011/61/EU, har besluttet at delegere alle eller dele af dennes opbevaringsfunktioner til en anden tredjemand i henhold til artikel 21, stk. 11, tredje afsnit, i direktiv 2011/61/EU."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den [Publikationskontoret: indsæt venligst en dato — den første dag i den attende måned efter offentliggørelsen].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12.7.2018.

På Kommissionens vegne
Formand
Jean-Claude JUNCKER